

Barátom! Azt sem tudom, min kezdjem leve-
 lemet, vagy is jobban mondva, mi tudva,
 í mit nem tudva róltunk, nelem már olly
 rég tesztet, hogy levelet nem róltunkunk.
 Azt már alkalmasint fogod tudni, hogy dár,
 lá ei ottitias már egy hónapja kellet ífve a
 georti pap elött, a ki csak seznap rólt ké he-
 te, hogy hara ment; de azt alkalmasint nem
 tudod, hogy az ora levelet nem tudón, pedig
 szatállara fogadva, hogy mikélyt hara ei, egy
 kesre levelet fogt írti: - sálin bereg. Azt is ne,
 heren fogod tudni, hogy Lévasi meg most is be-
 teg, is egy mi már is az sem vesztünk róle,
 mer ha már most mindjárt adhatna is írti,
 nem szatanán melionat ere a kevei idör, hogy
 eren már elkezdje; mer csak gondolt meg: má-
 jus elején ífvet levinnel bennünket geortre.
 En rábrig írtokdram a kütiket rábírni, hogy
 minket hagyjanak is meg egy pár hónapra,
 de miután kecsik rá az dör, hogy is a ma-
 radhaptunk, láson hogy a nem akoránat
 nyögi a vege; nelem pedig cupa erapá a
 pefti írti, í kesre veyherelenül jobban énem
 magamat: egy ház egy darabig körelefigböt
 íykeresem a dolgot esölieni, de már most
 nem bánsem. Sugény domolosi tájnalom m-
 gyan, - báí jelenleg í is kényes igazsálgia
 magát, minthogy akkor annán kevesebb kel-
 taritni -, de egy ember csak egy ember, í a
 mellen is meg csak dusteranus sem vagyok
 hogy mindent tudni. Tehát tarulatunk.
 Monád Kárászher ment éppen olly felsielet
 mellen, mint náltunk rólt; járó hónapba írt

5681 28 1880
öt is itt alájuk Bevev hagyni; perse, ne,
künn felénk sem jön, s még most is itt van
minden kinyve, sőt ruhája is néhány
darab. - Fekete is lárom néha az úrúráan,
vagy oda haza is ha akkor meggel, mikor
éppen dolga van a fiúkkal, mer ő egyikkel
soká sines orrkorr; hának pedig nem jó,
mer hurrám csak esme, jöherne, minthogy
egyikkel elvagyok sünnelen foglaltva, akkor
pedig otthon helyre jár, a hol magával
egyformu hajlami ei foglalkozási társat,
m salát. A népafrenyárol már egészen
lemondott, miután még az is, a ki legtöbbször
jönni hagyott benne, teremes változtatást a,
jánton; most ismét egy májon, sinse drá,
már rívi a fejét. Augusztusban megint
lejinnék bejve, a minél én a mennyire ő,
rülöt, már rénről éppen úgy . . nem ismétöl.
Jön has gyermek, két tanító s nem tudom
hány dalja. 'brorr.'

Már a végálatok hogy mennek? hogy
völtről sániványjúdát megelőz edve? Eke,
mennylen hogy erőre mind Te, mind led,
ves nőd egészen megbarácsoltsarol köröförel;
mer csak nagy böhögség az, ha gyermeke,
isét nevelés kedvenc seime ei még is se,
merel előn sánvénheik. Mi már az én dome,
kefommat alig várjuk, hogy láshapunk ben,
vereket; csak arra kételek hogy lácsis bir,
sadd neki, hogy vagy ő is nőjjen amúgy
magyar miszajon am, vagy mondjon be a
domolofat leendő bisharairól, merer már
úgy neeg nőn, hogy nem csak lácsis, de
még sán az ajjár is földhöz vágná, - ha

bírá. — Domolós a' napolban mindig
aren aggodott, hogy valyon nem jöve-
be a' viinnapol alatt Bestre. Egyébként
akármik is, ha bealális jönni, egyene,
sen csak haránt vály, kietücsa 20q.
vagy is az újabb alneverei ei szám is, ke-
vise Nádor utca 11. Szám, 2te emelet,
nehézt Domolópál, van kei szobák, és
igen jó kanapák, tehát meg csak áthozá,
tot sem senki, bár az is diuven senki.
Kedves nódor nagyon tipplem, Teje-
ei qjermekreider pedig ölel

barátod
Kovács, Imre

Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]